Bijība Tā Kunga priekšā ir atziņas sākums

Salamana Pamācības 1:7

priekules baptistu draudze

Janvāris (142) – 2018

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434; Reģ.nr.90000159161; SWEDBANKA Konts LV61HABA0551032019880

Jau aizvadītas pirmās Jaunā gada dienas ar saviem priekiem, bēdām, problēmām, notikumiem… Kādas būs nākošās dienas? Tas viss Dieva ziņā…

Es novēlu Tev LAIKU! Ne tādu, kurā esam nebeidzamā skrējienā, bet gan tādu, ko veltām viens otram.

Es novēlu Tev VĀRDUS! Ne tukšus un ne tādus, kas sāpina otru, bet gan īstus un vērtus.

Es novēlu Tev MIERU! Ne tādu, kas ārēji miermīlīgs, bet gan tādu, kas ir patiess un īsts Tevī pašā.

Es novēlu Tev PRIEKU! Ne tādu, kas uzlikts sejā, kā izcila maska, bet tādu, kas laužas ārā no Tavas sirds un vaigā nevar palikt nepamanīts!

Es novēlu Tev LAIMI! Ne tādu „lielo", uz kuru mēs gaidām visu mūžu, dažbrīd pat it kā „nīkuļojot", tā arī nekad to nepamanot, bet gan tādu, kas mums katram tiek dota, kā dāvana katrā mūsu dzīves mirklī.

Es novēlu Tev MĪLESTĪBU! Ne tādu, kas skan, kā „vispār pieņemta norma", bet VAIRĀK – vairāk par to, ko spējam, vairāk par to, ko iedomājamies, vairāk par to, ko no mums „prasa" un vairāk par to, ko, šķiet, spējam dot. Vairāk par to, ko mēs uzdrošināmies. Mīlestību dot un saņemt it visos tās izpausmes veidos!

Laime ir vientiesīgs prieks par vienkāršām lietām.
Laime ir uztvert savu darbu kā kalpošanu.
Laime ir mierinošs smaids noskumušajam.
Laime ir svešiniekam atvērta sirds.
Laime ir atrast mīlestību, to vairāk dodot, nekā saņemot no citiem.
Laime ir skaidra sirds, sirds bez ļaunuma un savtīguma.
Laime ir dzīvot Mūžībai, nevis tikai tam brīdim, kurā norit cilvēka dzīve. Laime ir godbijība pret visu dzīvi.
Laime ir pazemīga sirds, brīva no prasībām un tīkojumiem; apjauta, ka itin nekam, ko cilvēks var paveikt nav mūžīgi paliekošas nozīmes.
Laime ir izprast to, kas tiek saukts par Dievu!
Laime ir smieties kopā ar citiem, nevis – par citiem.
Laime ir visu darīt ar prieku.
Laime ir saprast, ka cilvēka augstākais pienākums ir – mīlēt.
Laime ir smaidīt ar sirdi un acīm, nevis tikai ar lūpām.
Laime ir palīdzēt citiem, nevis gaidīt palīdzību no citiem.
Laime ir atrast mīlestību, to dodot citiem.
Laime ir mīlestība.

/Dž. Donalds Valters/

Bīskapa paziņojums

Šajos gados daudz ir noticis pasaulē, Latvijā, LBDS, Baltijas Pastorālajā institūtā un manā personīgajā dzīvē. Es esmu gandarīts par kopīgi paveikto darbu un ticu, ka liela daļa no iesāktā un paveiktā redzamākos augļus nesīs turpmākajos gados un paaudzēs. Piedodiet kļūdas, kuras pieļāvu, un, piedodiet, ja esmu darbu kavējis, nevis veicinājis. Jūsu atbalsts, sirsnība un aizlūgšanas man vienmēr ir nozīmējušas daudz un nozīmēs arī turpmāk. Paldies jums par atbalstu, mīlestību un kalpošanu!

Domājot, izvērtējot un lūdzot Dievu, es esmu sapratis, ka man uzticētais laiks bīskapa amatā un atbildībā noslēdzas. Par to paziņoju jums ar zināmām skumjām, jo saprotu, ka manā dzīvē noslēdzas kāds nozīmīgs posms. Reizē izjūtu arī dziļu garīgu prieku, jo zinu, ka Dievs mani un mūs katru vada uz savu Gaismu un Dzīvību. Neaprakstāmi ir tie brīži, kad, vēl esot laika un miesas iesprostoti, paceļamies augstāk pretī Dievam, lai nojaustu un piedzīvotu, ka laika un nāves nemaz nav. Kristus ceļš, pa kuru Viņš mūs vada, ved pāri visam cilvēciskajam un piezemētākajam.

Īpaši pateicīgs es esmu saviem tuvākajiem – savai ģimenei. Ļoti novērtēju un esmu pateicīgs par sadarbību ar mūsu LBDS un BPI komandām, kurās ir daudz apdāvinātu un gaišu cilvēku. Viņu spēkiem LBDS kopdarbs ir ne tikai virzījies uz priekšu, bet arī bijis patīkams, prieku un gandarījumu nesošs. Paldies no sirds par jūsu attieksmi, problēmās vienmēr meklējot iespējas! Esmu priecīgs, ka varēju ar jums strādāt un iedvesmoties no jūsu radošuma, pašaizliedzības un mīlestības pret Dievu un cilvēkiem.

Ja nākamais LBDS bīskaps un Padome uzskatīs, ka varu būt noderīgs mūsu kopdarbā, tad labprāt turpināšu dot savu pienesumu, vadot Baltijas Pastorālo institūtu un atbalstot citas iniciatīvas.

Novēlu Dieva gudrību, drosmi un mīlestību LBDS vadībai, veidojot baptistu draudžu kopdarbu nākamajos gados un paaudzēs. Turklāt īpaši vēlos uzsvērt vārdu “paaudzēs”, jo uzskatu, ka mums ir nepieciešama tieši ilgtermiņa domāšana un ieguldījums, nevis īslaicīga popularitāte un atzinība. Jūsu katra pienesums un atbalsts arī turpmāk būs ļoti būtisks un izšķirošs.

Pateicībā, Pēteris Sproģis LBDS bīskaps

„Cilvēks nevar atbildēt uz jautājumiem, par kuriem klusē pat Dievs…
Nevis atbildes mūs dara garīgi apskaidrotus, bet pareizie jautājumi. Mums ir tendence atbildes vienkāršot, sākt tiražēt, tad ticību viegli aizstāt ar dogmām. Bet ticība ir kaut kas vairāk kā atbilde. Palikt meklējumā arī tad, kad nesaproti – tā ir ticība”. / P.Sproģis/

Kristiešiem nozīmīgi notikumi Latvijā 2017. gadā.

1. Tūkstošiem svētceļnieku Rīgā. 2017. gads Latvijā sākās ar viesmīlību. Rīgā pulcējās 17 tūkstoši jauniešu no visdažādākajām pasaules valstīm un kontinentiem, lai kopā lūgtu Dievu par mieru pasaulē un svētību Latvijai.

2. Juris Rubenis – pārdomu krustugunīs. Tika apspriesta rudenī klajā nākusī Jura Rubeņa grāmata “Viņa un Viņš. Attiecības. Mīlestība. Sekss”.

3. Ko pētījumi atklāj par ticību? Gada sākumā pētījumu aģentūrā SKDS tika veikti vairāki interesanti pētījumi, kas skar respondentu attieksmi pret kristietību. Viena pētījuma rezultāti atklāja, ka 42,5% iedzīvotāju Latvijā varas gaiteņos labprāt redzētu pārliecinātus kristiešus.

4. Mairis Briedis – čempions bez atkarības. Pasaules boksa padomes čempiona titulu pirmā smagā svara kategorijā 1. aprīlī izcīnīja Latvijas bokseris Mairis Briedis, kurš pēc uzvaras intervijās pauda, ka par saviem sasniegumiem pateicas Dievam. Viņš arī atklāja savu liecību, kuras sākums meklējams dzīves posmā, kad bijusi atkarība no spēļu automātiem. Mairis stāstīja: “Es zināju, ka tas ir slikti un nevajag to darīt, bet es tik un tā to darīju. Tad es aizgāju uz baznīcu un apsolīju Dievam, ka es vairs nespēlēšu spēļu automātus. Un, ja es lauzīšu savu solījumu un spēlēšu, tad lai man nebūtu nekādu sasniegumu sportā. Un šādu solījumu pārkāpt es nevarēju.”

5. 16. aprīlī kristīgā baznīca svinēja Lieldienas – Jēzus Kristus augšāmcelšanās svētkus. Pareizticīgo baznīcā Lieldienas svinēja vienlaikus ar katoļu baznīcu. Lieldienu datums ir mainīgs, jo tas ir atkarīgs no Mēness fāzes.

6. Atteikta fotosesija homoseksuāliem vecākiem. Maijā sociālos tīklus Latvijā saviļņoja kāds ieraksts tviterī, kurā homoseksuālu vecāku ģimene pauda sašutumu par to, ka pazīstamā fotogrāfe Laura Šūlmeistere atteikusi fotosesiju viņu seksuālās orientācijas dēļ. Daļa viņas rīcību uzskatīja par diskriminējošu, bet citi, tostarp Latvijas draudžu kristieši, atbalstīja.

7. Ar plašu vērienu – Baznīcu nakts. Jau ceturto reizi Latvijā norisinājās Baznīcu nakts. Ar plašām programmām un pazīstamu mākslinieku dalību šogad 2. jūnijā savas durvis vēra 190 draudžu.

8. Aizsāk pirmslaulību apmācības programmu. 22. jūnijā tika uzsākta valsts atbalstītā pirmslaulību apmācību programma personām, kuras vēlas reģistrēt laulību dzimtsarakstu nodaļā.

9. Tūkstošiem ticīgo atkal Aglonā.

10. Kristīgo motociklistu saiets. Augustā Latvijā pirmoreiz notika Eiropas kristīgo motociklistu saiets, kurā piedalījās ap 200 dalībnieku no desmit valstīm. Šādi saieti jau vairāk nekā 30 gadus notiek kādā no

Eiropas valstīm. Iepriekšējā gadā pasākums notika Spānijā. Pasākuma programmā tika iekļauta tuvējās apkārtnes iepazīšana izbraucienos ar motocikliem, dievkalpojumi, sporta spēles un citas aktivitātes laika pavadīšanai kopā ar domubiedriem. Kristiešu motobraucēju asociācija apvieno kristiešu motociklistus no 38 valstīm un pasaulē darbojas jau kopš 1974. gada. Latvijas nodaļa izveidota 2008. gadā un aktīvi piedalās moto dzīvē gan kā pasākumu dalībnieki, gan organizētāji.

11. Garīgās mūzikas festivālam jau 20 gadi. Garīgās mūzikas festivāla aizsākumi meklējami 1998. gadā, kad Valsts Akadēmiskais koris "Latvija" pirmo reizi organizēja festivālu, kura mērķis bija Rīgas kultūras dzīves bagātināšana un sabiedrības garīgā līmeņa atjaunošana. Mums zināmāks un mīļāks gan ir MKA dziesmu festivāls Priekulē ☺

12. Vai nost ar Gosupes velnu? Gulbenes Evaņģēliski luteriskās draudzes mācītājs Ilgvars Matīss augusta nogalē izplatīja aicinājumu nojaukt skulptūru Gosupes velns.

13. Latviju apceļo kristīgā izrāde. Ar skatītāju ovācijām un atzinību šoruden Latviju apceļoja vērienīga kristīgā izrāde "Daniela noslēpumi". Izrādi veidoja kristieši no piecām Latvijas pilsētām.

14. Reformācijai un Lutera tēzēm – 500. Ar dažādiem pasākumiem, konferencēm un aktivitātēm šogad tika svinēta Reformācijas 500.gadadiena un svinējām Gramzdas ev.lut. atjaunotās baznīcas 450. gadadienu.

15. Kristīgo lietu padome turpina darbu. Oktobrī kritiku un mediju uzmanību izpelnījās Rīgas pilsētas kristīgo lietu padome. Rīgas domes sēdē, spriežot par Rīgas pilsētas kristīgo lietu padomes sastāva apstiprināšanu, opozīcijas deputāti virzīja priekšlikumus par trīs padomes biedru pilnīgu izslēgšanu, pamatojot to ar viņu neatbilstību amatam. Biedri, par ko tika diskutēts, bija Tālivaldis Tālbergs, Inta Feldmane un Jānis Šmits. Viņiem tika pārmestas agrāk paustās idejas par latviešu tradīcijām iepretim kristīgajām vērtībām, skandalozi izteikumi par dažādām tēmām. Tomēr padomes sastāvs tika no jauna apstiprināts un Jānis Šmits turpinās būt tās priekšsēdētājs.

16. Praktiskā mīlestība 3380 kurpju kastēs. Latvijā jau ceturto gadu norisinājās labdarības akcija Zvaigzne Austrumos, aicinot Latvijas sabiedrību sagatavot un ziedot kurpju kastēs iesaiņotas dāvaniņas karadarbībā cietušajiem bērniem pasaules karstajos punktos. Mīlestība kurpju kastē – tāda devīze ir šim projektam un šo praktisko mīlestību kurpju kastes izmērā iepriekšējo trīs gadu laikā ir saņēmuši 112 90 Sīrijas, Irākas un Sudānas bēgļu bērni, kas patvērumu raduši Jordānijā un Ēģiptē. Kopš vasaras vidus 12 Latvijas lielākajās pilsētās bija aplūkojama ceļojošā fotoizstāde "Mīlestība kurpju kastē". Akcijas "Zvaigzne austrumos" mērķis bija sagatavot un nogādāt 6000 dāvaniņas karadarbībā cietušajiem bērniem pasaules karstajos punktos. Šogad akcijas ietvaros kopā ar Lietuvu un Igauniju tika savāktas 3380 kastītes.

17. Vienojošās Lūgšanu brokastis. 3. novembrī jau 12. gadu pēc kārtas notika Latvijas Valsts ikgadējās Lūgšanu brokastis. Tajās šogad izskanēja aicinājums, lai viss, ko mēs ikdienā darām, dod godu Tam Kungam.

18. Bāreņu svētdiena turpina uzrunāt. Jau ceturto gadu Latvijā tika atzīmēta Bāreņu svētdiena. Pirms četriem gadiem bērnunamu un citu institūciju aprūpē bija aptuveni 2000 bērnu, bet šobrīd šis skaits ir samazinājies līdz 1200.

19. Uguns skar dievnamus. Gluži skumja vēsts Latviju pāršalca naktī uz otro adventi, kad ugunsnelaime skāra rekonstrukcijā esošo Carnikavas dievnamu Siguļos. Carnikavas dievnams tika celts 18. gadsimtā un bija vecākais saglabājies Vidzemes jūras piekrastes koka dievnams.. Carnikavas dievnamu bija plānots nākamgad atvērt dievkalpojumiem. Šis gads draudzē tika īpaši veltīts ziedojumu vākšanai dievnama atjaunošanai. Decembra sākumā daļa šo darbu jau gandrīz tika pabeigti. Tūlīt pēc tam ļaunprātīga dedzināšana konstatēta pie divām Smiltenes baznīcām, kur tika aizdedzināti atkritumi un riepas. Par notikušo uzsākti divi kriminālprocesi.

20. Katoļu priesteris – Latvijas lepnums. Jau 14. reizi Latvijas lepnuma ceremonijā godināti cilvēki, kuri ikdienā ar savu darbu maina un iedvesmo apkārtējo sabiedrību. Šogad nominācijā "Cilvēks cilvēkam" balvu saņēma Romas katoļu Baznīcas priesteris Andrejs Mediņš. Viņš izveidojis un jau 25 gadus vada kristīgo rehabilitācijas centru – Kalna svētību kopienu, kurā palīdz atkarībās nonākušajiem cilvēkiem.

/www.tuvuma.lv/ - *starpkonfesionāls medijs par kristiešu dzīvi.*

Kā sadzīvot kopā vājajiem ar stiprajiem?

Edgars Mažis

Tur, kur ir vismaz divi cilvēki, ir dažādība. Tā ir gan laulībā, gan ģimenē, gan draudzē. Tas nozīmē, ka mums jāmācās dzīvot dažādībā, jo nevienā no minētajām vietām nav iespējama situācija, ka viss notiek tā, kā es esmu iedomājies un visi citi pieņems manu viedokli. Bet dzīvot dažādībā nav viegli, jo dažreiz atšķirības var būt tik lielas, ka katrs stāv savā polā – viens ziemeļos, otrs dienvidos…

Apustulis Pāvils vēstulē romiešiem 14.nodaļā dažādību raksturo ar apzīmējumu – vājie un stiprie. Te nav runa par nekristiešiem un kristiešiem. Pāvils runā par kristiešu divām grupām, kuras īsti nezina, kā lai dzīvo kopā vienā draudzē. Ja mēs nezinām, kā dzīvot kopā, visticamāk mēs sākam viens otru pazemot un noniecināt. Vājie ticībā varēja būt tie, kuru pārliecība bija tāda, ka viņi kādas lietas nedarīja, bet ne vienmēr tāpēc, ka tas bija skaidri pateikts Bībelē. Tā varēja būt viņu izpratne, varbūt arī tradīcija, kurā viņi uzauga. Iespējams, ka šie cilvēki bija jūdu kristieši. Stiprie varēja nākt no pagānu vidus, kuriem nebija saistoši ne jūdu ēšanas likumi, ne arī regulas par īpašajām svētkus dienām. Galvenās strīdu jomas Romas draudzē ir saistītas ar jautājumiem, kas skar ēšanu, konkrētu dienu svinēšanu un arī vīna dzeršanu.

"Pieņemiet tādu, kas ticībā vājš, bet neielaidieties strīdos par dažādiem viedokļiem. Dažam pārliecība atļauj ēst visu, bet ticībā vājais ēd tikai dārza augļus. Tas, kas ēd visu, lai nenoniecina to, kas neēd, un tas, kas neēd visu, lai netiesā to, kas ēd. Jo Dievs viņu ir pieņēmis. ***Kas tu tāds esi, ka tiesā cita kalpu?*** *Tikai viņa kungs var spriest – vai viņš stāv vai krīt; un viņš stāvēs, jo viņa Kungs spēj viņu piecelt. [..]* ***Kādēļ tu tiesā savu brāli? Un kādēļ tu noniecini savu brāli?*** *Mums visiem būs jāstājas Dieva soģa krēsla priekšā, jo ir rakstīts: tik tiešām, es dzīvoju, saka Kungs, manā priekšā visi ceļi locīsies un visas mēles apliecinās Dievu! Tādēļ netiesāsim vairs cits citu, bet labāk apņemieties nelikt brālim ceļā šķēršļus vai būt viņam par piedauzību."* /Pāvila vēstule rom.14: 1-4,10-13/

Ēst gaļu vai būt veģetārietim?
Svinēt vienu dienu vai vēl kādas īpašas dienas?
Dzert vīnu vai nedzert?

Cik svarīgi ir šie jautājumi? Pāvils saka:
"Pieņemiet tādu, kas ticībā vājš, bet neielaidieties strīdos par dažādiem viedokļiem." (Rom. 14:1)

Pāvila izpratnē šie ir viedokļi, kas saistīti ar cilvēka sirdsapziņu. Tie nav lielie teoloģiskie jautājumi par to, kāds ir Dievs vai kas ir Jēzus. Bet nereti tieši šie jautājumi rada vislielākos strīdus. Un Pāvilam ir jāatgādina kāda ļoti īpaša atziņa:
"Jo ne ēdiens un dzēriens ir Dieva valstība, bet taisnība, miers un prieks Svētajā Garā." (Rom.14:17)

Bet mums nereti šķiet, ka Dievam ir svarīgi, ko mēs ēdam un dzeram, ka tieši no tā ir atkarīgs, vai būsim Dieva valstībā vai nē. Pāvils runā par neiecietību, kas ir abu grupu starpā. Tiesāšana un noniecināšana. Tā parasti ir abpusēja. Mēs domājam, ka mums ir tiesības to darīt. Pāvila minētās lietas nav saistītas ar dievkalpojumu, ar to, ko darām draudzē, bet tajā pašā laikā, tā nav tikai strikti privāta lieta. Mēs nereti cenšamies uzspiest otram savu pārliecību.

"Lai ikviens paliek pie sava ieskata."

Šis ir ļoti drosmīgs teikums, kas prasa lielu briedumu no katra, kuram ir ieskats jeb viedoklis. Ir viedokļi, par kuriem nevajag strīdēties, nevajag uzspiest citam un nevajag otru pārliecināt pieņemt manējo. Bet daļa no mums esam auguši padomju laikā, kad bija tikai viens, oficiālais partijas viedoklis. Un tas nozīmēja, ka savējo paust bija bīstami. Kaut kādā ziņā tas ietekmēja arī draudzi, kur vieglāk bija sekot kādiem striktiem likumiem, kas, no vienas puses, deva drošību un kārtības izjūtu. No otras puses, tas radīja situāciju, ka bija viens viedoklis, kad biji draudzē, cits – kad biji mājās. Pirms daudziem gadiem, apmeklējot kādu māsu mājās, nu jau viņa ir Mūžībā, viņa pusčukstus teica: "Mēs jau ar vīru pēc kara gājām uz teātri, kaut gan baznīcā lika manīt, ka tas nav labi…"

Ko mēs darām ar savu ieskatu par lietām un parādībām? Piemēram, bērnu audzināšanā, attieksmē pret ārsta apmeklējumu, bērnu potēšanu? Mēs neatradīsim skaidras vadlīnijas Bībelē. Bet mums būs ieskats, ko būs veidojuši vai nu mūsu vecāki vai pat "Latvijas Kristīgais Radio". Pāvils saka, nestrīdaties par ieskatiem. Kāpēc nē? Strīdos taču dzimst patiesība! Tomēr ir vairāki bīstami momenti, kas mums jāņem vērā.

Nespēja pieņemt otra cilvēka ieskatu mūs aizved otra pazemošanā un tiesāšanā. Bet, lai izvairītos no netiesāšanas, Pāvils atgādina:

- *katrs dzīvo Dieva priekšā un Viņam arī atbildēs par sevi;*
- *Kristus ir miris un augšāmcēlies par visiem cilvēkiem, gan vājiem, gan stipriem ticībā.*

Līdz ar to tiesāšanai nebūtu vietas, jo mēs neesam eksperti, kas spētu ielīst cilvēkā un redzēt, kāpēc viņš vai viņa rīkojas tā vai citādi. Un, ja Kristus ir pieņēmis gan vienus, gan otrus, tad mums nav tiesību atstumt tos, kas ir citādāki kā mēs paši. Bet mēs to darām…

Tie, kas vājie ticībā, bieži seko kādiem ierobežojumiem. Iespējams, ka viņu dzīvē dominē vārds "nedrīkst". Un tad, kad viņi redz tos otros, kas pavisam vienkārši šos "nedrīkst" pārkāpj, tad sākas tiesāšana. "Kā nu viņš vai viņa tā drīkst!?". Parasti cilvēki, kuriem ir ļoti strikti uzvedības kritēriji, spēj notiesāt visus citus, kuri rīkojas atšķirīgi. Pāvils brīdina šādus cilvēkus, ka viņi uzņemas soģa funkcijas, kas ir tikai Dievam.

Ir otra cilvēku grupa, kurus Pāvils sauc par ticībā stipriem. Varbūt viņiem piederētos apzīmējums – liberālie cilvēki, kuri uz dzīvi skatās brīvāk, kuri nav auguši aizliegumos un kuri nespēj saprast, kāpēc ir slikti dejot vai kāpēc ir slikti iedzert vīna glāzi (Red.- baptistu vidū Latvijā daļa uzskata, ka dejošana un alkohola lietošana ir grēks). Arī šos cilvēkus Pāvils brīdina, aicinot viņus nenosodīt un neievest apgrēcībā tos, kas šādu brīvību nesaprot un kuriem šāda dzīves uztvere būtu taisns ceļš projām no Dieva.

"Ja tavs brālis kāda ēdiena dēļ ir apbēdināts, tad tu vairs nedzīvo mīlestībā. Sava ēdiena dēļ nepazudini to, par ko Kristus ir miris." */Rom. 14:15/*

"Tad nu dzīsimies pēc miera un pēc tā, lai varētu celt cits citu. Neposti Dieva darbu ēdiena dēļ! Viss gan ir šķīsts, bet viss nāk par ļaunu cilvēkam, kas ēd apgrēcinādamies. Labāk ir, ja tu neēd gaļu un nedzer vīnu, nedz dari ko citu, kas apgrēcina tavu brāli." */Rom. 14: 19-21/*

Citiem vārdiem, rīkojies tā, lai tava brīvība nekļūst par grēku kādam citam. Pāvila arguments ir, ka tu vari sevi ierobežot, tu vari no kaut kā atteikties, ja tev blakus ir cilvēks, kurš ir ticībā vājš. Ticībā stiprais ir tas, kurš, nevis pazemo un noniecina ticībā vājo, bet ir gatavs viņam vai viņai paiet pretī, nepaaugstinoties un arī nelepojoties, ka mana atziņa man ļauj darīt to, ko cits nevar.

Šis nav stāsts par to, ka ticībā vājais visu mūžu paliek vājš. Drīzāk, tas ir aicinājums sevi izvērtēt, kāpēc viena vai cita lieta mani apgrēcina? Kāpēc es tiesāju tos, kas var atļauties darīt un dzīvot tā, kā es nevaru. No otras puses, ir svarīgi apzināties, ka ēdiens un dzēriens vienmēr būs kaut kas tāds, kas būs būtisks mūsu miesai, bet no kura nebūs atkarīgs, vai Kristus mani mīlēs vairāk vai mazāk. Pāvils aicina ieraudzīt, ka daudz svarīgāk par mūsu viedokļiem ir atvērtība Svētajam Garam. Taisnība, miers un prieks Svētajā Garā.

Svētais Gars vislabāk var pārbaudīt manus motīvus un manu sirdi. Ja esmu vājš ticībā, tad Svētais Gars man ļauj iegūt lielāku brīvību, atsakoties no aizliegumiem, kuri mani tur kā gūstā, kuri rada izjūtu, ka, ja tos pārkāpšu, tad Jēzus būs bēdīgs. Ja es esmu ticībā stiprs, tad Svētais Gars dod man brīvību atsacīties no kaut kā par labu tam, kas vēl nav tik stiprs. Un tad ticībā vājais un stiprais satiekas vienā draudzē un viens vairs negrib tiesāt, bet otrs vairs negrib noniecināt. Un Svētajā Garā mēs varam piedzīvot Dieva valstības iedīgļus jau šeit virs zemes.

Dzimšanas dienas sveicieni:

6.01. - Ritai Ķerei
6.01. - Ingai Vadonei
8.01. - Ingai Sisenei
12.01. – Silvijai Meniķei
13.01. - Guntai Judkauskai
15.01. - Modrim Baumanim
15.01. - Inesei Spēkai
16.01. - Ivetai Dirnēnai
20.01. – Arai Veidmanei-Srēlei
22.01. - Tālivaldim Ķerim – 60 gadu jubilejā!

- **Bībeles lasījumi janvārī**

01.-07.01. Salamana Pamācības 1; Jāņa 1-5
08.-14.01. Pamācības 2; Jāņa 6-10
15.-21.01. Pamācības 3; Jāņa 16-21
22.-28.01. Pamācības 4; Jāņa 16-21
29.-31.01. Pamācības 5-6, Kolosiešiem 1-4

Reiz bija ģimene: vīrs sieva un bērni. Viņi dzīvoja laukos pie dabas, un viņu ikdiena bija darbs. Sieva ticēja Dievam un savus bērnus audzināja kristīgi: lasīja tiem priekšā Svētos Rakstus, kopā lūdzās un pateicās, neskatoties uz vīra dzēlīgajām piezīmēm par viņas ticību.

Kādā Kristus piedzimšanas svētvakarā sieva kopā ar bērniem devās uz dievkalpojumu un aicināja līdzi arī vīru.

– Tas stāsts par Jēzu un Viņa piedzimšanu ir bezjēdzīgs! Kādēļ Dievam pēkšņi vajadzētu Sevi pazemot, kļūt par cilvēku un nonākt uz zemes?! Tas taču ir smieklīgi! – viņš ironiski sacīja.

Sieva un bērni devās uz baznīcu, bet vīrs palika mājās. Kamīnā tika iekurta uguns, un vīrs apsēdās pie tā, lai baudītu tēju un piparkūkas. Tikmēr aiz loga, no debesīm, sāka krist sniega pārslas, spēkā pieņēmās vējš, un drīz vien tas pārvērtās spēcīgā putenī. Vēja brāzmas bija tik stipras, ka varēja dzirdēt, kā slēģi sitas pret sienu un kā švīkst mājas tuvumā augošo bērzu zari. Te pēkšņi būkšķis pievērsa vīra uzmanību. Pavēries pa logu, viņš neko neredzēja. Arī durvju atvēršana nelīdzēja. Mazliet ieklausoties, varēja dzirdēt klaigas. Vīrs nolēma iziet laukā, lai noskaidrotu iemeslu neparastajām skaņām. Izgājis no mājas netāli esošajā pļavā, vīrs redzēja, kā liels zosu bars izmisīgi lidinājās un klaigāja. Putni centās pacelties debesīs, bet nespēja spēcīgo brāzmu dēļ. Tie bija nomaldījušies gājputni, kuri nu centās atrast ceļu uz siltajām zemēm. Kādu brīdi vīrs stāvēja un domāja, ko lai iesāk? Viņam bija žēl nabaga zosis un tik ļoti gribējās tām palīdzēt. Līdz beidzot viņš nolēma atvērt kūts durvis vaļā un aicināt apmulsušos spārnaiņus patverties tajā, lai tie siltumā un aizvējā varētu paglābties, pirms doties tālāk. Plaši atdarījis vārtus un iededzis gaismu, vīrs visādi centās pievērst putnu uzmanību, lai tie ieietu patvērumā. Bet tas nekādi neizdevās. Tad vīrs no mājām paņēma maizi, nokaisīja ceļu līdz kūtij ar maizes drupačām un cerēja, ka zosis ienāks siltumā. Bet nekā, tās turpināja laidelēties un klaigāt puteņa pārņemtajā tīrumā. Jau izmisis, viņš mēģināja putnus padzīt uz kūts pusi, bet tas tos satrauca vēl vairāk.

– Kādēļ zosis nenāk tur, kur tās būs drošībā?!?! – nesapratnē iekliedzās vīrs – vai tiešām tās nesaprot, ka šis ir vienīgais veids, kā izglābties tādā putenī? Kāpēc tās neseko man?

Nedaudz pārdomājis notiekošo, vīrs apsēdās un čukstēja:

– Varbūt putni vienkārši nevēlas sekot cilvēkam? Ja vien es varētu pārvērsties par zosi! – nu jau skaļākā balsī viņš sacīja.

Un tūlīt vīram prātā ienāca doma. Viņš iegāja dziļāk kūtī, paņēma mājas zosi un aiznesa to uz klajumu. Mājas putns, sākumā apjucis, klaigādams vicināja spārnus, bet drīz vien devās uz kūts pusi, jo tik bieži bija mērojis šo ceļu. Tūlīt arī meža zosis viena aiz otras, cita lidodama, cita palēkdamies un cita brienot, devās uz patvērumu.

Vīrs stāvēja malā un vēroja šo vienreizējo skatu, līdz viņam prātā vēlreiz ienāca jautājums, kuru nesen bija uzdevis:

– Ja vien es varētu pārvērsties par zosi, vai es spētu viņas izglābt?!

Vienlaicīgi galvā atskanēja vārdi, kurus viņš bija sacījis savai sievai:

– Kādēļ Dievam pēkšņi vajag Sevi pazemot, kļūt par cilvēku un nonākt uz zemes? Nu viss bija skaidrs! Tas ir tas, ko Dievs izdarīja. Viņš kļuva par cilvēku, lai mūs izglābtu. Mēs esam šie pārbiedētie, aklie un apjukušie putni, kas nespēj atrast ceļu mājup. Dievs tapa cilvēks, lai mūs aizvestu mājās.

Vējš norimās un tāpat arī vīra satraukums. Saprotot, kādēļ Jēzus nāca pasaulē, pār viņa vaigiem bira asaras. Nometies ceļos, vīrs no visas sirds, iespējams, pirmo reizi lūdzās.

– Pateicos, Tev Kungs, Jēzu Kristu, ka Tu neatstāji mani, lai arī es atstāju Tevi, Tu atnāci pie manis un vedi mani uz Savām ganībām. Lūdzu pieskaiti mani pie Sava izredzētā ganāmpulka!

Daudzi stāsti sākas ar reiz bija, bet ir tikai viens stāsts, kurš sākas ar reiz ir. Tas ir stāsts par Dieva mīlestību, kuru Viņš atklāja Jēzū Kristū. Novēlu, lai vēsts par Jēzu tev ir šodiena un nevis vēsture. **Jo Jēzus var simtiem reižu piedzimt no jauna Betlēmē, bet tev no tā nebūs nekāda labuma, ja kaut reizi Viņš nepiedzims tavā sirdī.**

☺ ☺ ☺ Maza puisēna atziņa:

Kārtējo reizi svētkos novēroju, ka manam tētim bail no Ziemassvētku vecīša. Kā viņš atnāk, tā tētis kaut kur noslēpjas.

Daži cilvēki sapņo par panākumiem…citi paliek nomodā, lai tos sasniegtu.
Nezināms

Paldies palīgiem!
zentasvara50@inbox.lv